

POSTANOWIENIE

10 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

na posiedzeniu niejawnym 10 października 2024 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa E.W.

przeciwko Bank spółce akcyjnej w W.

o zapłatę ewentualnie o zapłatę,

na skutek skargi kasacyjnej Bank spółki akcyjnej w W.

od wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze

z 30 października 2023 r., VI Ca 451/23,

1. umarza postępowanie kasacyjne;

2. zasądza od pozwanego Bank spółki akcyjnej w W. na rzecz powódki E.W. kwotę 2 717 (dwa tysiące siedemset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego z odsetkami, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu niniejszego orzeczenia do dnia zapłaty;

3. przekazuje wniosek pozwanego o zwrot całości lub części uiszczonej opłaty od skargi kasacyjnej do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Zielonej Górze.

UZASADNIENIE

Pozwany Bank spółka akcyjna w W. wniósł do Sądu Najwyższego skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z 30 października 2023 r., sygn. akt VI Ca 451/23 wydanego w sprawie o zapłatę.

W piśmie z 6 sierpnia 2024 r. pełnomocnik skarżącego zawarł oświadczenie o cofnięciu wniesionej skargi kasacyjnej oraz wniósł o umorzenie postępowania na podstawie art. 391 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c.. Jednocześnie wniósł o zwrot opłaty od skargi kasacyjnej w całości lub w odpowiedniej części stosownie do okoliczności, według norm przepisanych, w szczególności art. 79 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych na wskazany rachunek bankowy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecnictwie Sądu Najwyższego zgodnie przyjmuje się, że cofnięcie skargi kasacyjnej jest czynnością procesową, która wiąże sąd i nie podlega jego następczej kontroli; dokonanie tej czynności powoduje konieczność umorzenia postępowania (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z 3 września 1998 r., I CKN 820/97; z 14 czerwca 2017 r., I CSK 520/16 oraz z 9 października 2013 r., V CSK 444/12). Wobec oświadczenia pozwanego o cofnięciu skargi kasacyjnej Sąd Najwyższy umorzył zatem postępowanie kasacyjne na podstawie art. 391 § 2 w zw. z art. 398²¹ k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego wywołanych wniesieniem skargi orzeczono na podstawie art. 98 § 1, 1¹, 3 i 4 w zw. z art. 99, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz przepisów § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn. Dz.U. z 2023 r., poz. 1935), uwzględniając złożony skutecznie przez powódkę w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosek o zasądzenie tych kosztów. Zasądzone koszty postępowania kasacyjnego obejmują również opłatę skarbową w kwocie 17 zł uiszczoną od pełnomocnictwa procesowego. W przypadku cofnięcia skargi kasacyjnej stroną inicjującą postępowanie przed Sądem Najwyższym należy uznać za stronę przegrywającą sprawę.

Natomiast w przedmiocie przekazania Sądowi Okręgowemu w Zielonej Górze do rozpoznania wniosku pozwanego o zwrot całości lub części opłaty od

skargi kasacyjnej, uwzględniając załączone do skargi kasacyjnej potwierdzenie wykonania przelewu na rachunek tego Sądu (k. 615), orzeczono na podstawie art. 200 § 1⁴ w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ oraz art. 80a w zw. z art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. a) ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2024 r., poz. 959). Do rozpoznania tego wniosku właściwy jest sąd, który pobrał daną opłatę. Wobec braku załączenia do akt dowodu uiszczenia opłaty od wniesionej skargi z Oddziału Finansowego tego Sądu, należy uprzednio dokonać weryfikacji tej wpłaty.

[SOP]

[ał]